

díly společníků (§ 75 zák.). Toto jmění společnosti jest jediným objektem, z kteréhož věřitelé společnosti mohou dosíci uspokojení. Věřitelé nemají přímého nároku proti jednotlivým členům. Proto předpisuje zákon v § 82, že společníci nesmějí po čas trvání společnosti požadovati vrácení kmenového vkladu. Ti mají po čas trvání jediné nárok na podíl z čistého zisku bilančně zjištěného. Knihovní zajištění závodního podílu, obsahujícího také kmenový vklad jednotlivého společníka na ostatním majetku společnosti, rovná se zřejmě částečnému vrácení tohoto vkladu a jest na úkor věřitelů; jejich fond uspokojení se zmenšuje. Toto zajištění odporuje zákonnému ustanovení § 82 zák. čís. 58/06 ř. z. a jest neplatné. Tuto neplatnost zkoumati jest oprávněn na odpor zadnějšího věřitele exekuční soud i při formálně pravoplatném vkladu (srov. čís. 7941 Sb. n. s.). Žalobce, jenž odpor podal, má jako věřitel zajištěnou na prodaných realitách R-cké strojírny pohledávku z poskytnutého úvěru a vyšel částečně na prázdno právě vzhledem k tomu, že exekuční soud nedbal při rozvrhu nejvyššího podání neplatnosti dotčeného vkladu práva zástavního pro závodní podíl žalované strany. Týž byl ke vznesení odporu oprávněn a jeho odpor — jak shora dolíčeno — jest odůvodněn.

Čís. 15308.

Jest ponecháno volnému uvážení úřadu (obce), zda přizná vdově po zaměstnanci pensi v případech posledního odstavce § 5 zák. čís. 2/20 Sb. z. a n. a posl. odst. § 70 vl. nař. čís. 113/26 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 18. června 1936, Rv II 431/36.)

Žalobkyně dovolávajíc se ustanovení § 5 čl. I zák. čís. 2/20 a §§ 70 a 72 vl. nař. čís. 113/26 uplatňuje proti žalované městské obci nárok na přiznání vdovské pense po svém manželu, zřízenci žalované obce. Nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud, jehož vývody schválil nejvyšší soud, z těchto důvodů: Po stránce právní rozhodl prvý soud správně, když se nezabýval otázkou, zda jsou zde předpoklady pro uznání okolností hodných zřetele, jelikož šlo o pouhé oprávnění obce rozhodnouti podle vlastního volného uvážení, takže přezkoumati tuto otázku ve sporném řízení nelze. V přítomném případě platí pouze ustanovení § 5 zák. čís. 2/20 Sb. z. a n. Nárok na pensi dle tohoto ustanovení žalobkyni nepřisluší, protože se provdala za zaměstnance pensionovaného, a toto ustanovení platí i pro vdovu po městském zřízenci. Okolnost, že žalobkyně dostávala 200 Kč po dobu 9 měsíců, jest nerozhodná, jelikož žalovaná nemohla tím, že bez důvodu obnos vyplácela, uznati ani mlčky žalobní nárok co do důvodu.

Čís. 15309.

Len tie výmery správy železničného podniku môžu sa stať pominutím sťažnosti pravoplatnými, ktorých opravy alebo zmeny možno sa domá-